

Szerkesztőségi iroda:
Csik-Szereda
Györgyjakab Márton
könyvkereskedése
hová
lap szellemi részét illető
közlemények,
előfizetési pénzek és hír-
dotések küldendők.

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt.
(Külföldre) 6 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Hirdetési díjak
a legolcsóbban számítottak
helyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.
Nyilvántartási díjak
soronként 10 kr-ért közöl-
tatnak.

Főhívás előfizetésre.

A „CSIKI LAPOK“ VII. évfolyamának január—március havi 1-ső negyedére új előfizetést nyitunk eddigi feltételeink mellett:

Egészévre 8 korona (4 frt.)
Félévre 4 korona (2 frt.)
Negyedévre 2 korona (1 frt.)
Külföldre: 12 korona (6 frt.)

Ugyan ezen alkalommal tisztelettel felkérjük azokat, kik az előfizetési díjakkal hátrálékban vannak, hogy a hátrálékos összegeket kiadóhivatalunkhoz (Györgyjakab Márton könyvkereskedése) beküldeni sziveskedjenek.

Előfizetéseket elfogad Csik-Szeredában Györgyjakab Márton, Gyergyó-Szentmiklóson Kricsa Péter ur.

Csik-Szereda, 1895. január hó.

A „Csiki Lapok“
szerkesztője és kiadója.

Az új városatyák.

Csik-Szereda, jan. 22.

Mult kedden, folyó hó 15-én folyt le Csik-Szeredában a képviselő-testület új alakítása, olyan eredménnyel, melyhez sok szó fér.

Egy évig fel volt függesztve a képviselő-testület működése. Hogy miért, az annak idején volt ismert. Most csak annyit konstatálunk, hogy a felfüggesztés teljesen okos és helyes intézkedés volt. Nyomban rá konstatálhatjuk, hogy az ujon választott képviselő-testület a réginek programja alapján választva, rövid időn — talán a legelső gyűlésen — rá fog szolgálni arra a dicsőségre, hogy azt is nyomban felfüggeszszék.

A trunkusok úgy ejtették meg a választásokat, hogy oda maguk közé alig vettek be egy-két „jövevényt“. Így hát az eddigi böles irányzat fog dominálni jövőre is, melynek programja az, hogy meg kell buktatni a városi szervezetet.

Ha a polgárság szempontjából fognak fel a dolgot, azt tartjuk, hogy Szereda csakugyan megérdemelné, hogy falu vagy község még pedig kis község — legyen. Beosztassék egy körjegyzőségbe Zsögöddel és Szentlélekkel s a főszolgabíró tegye rá a kezét erre az önhitt polgárságra, mely semmi szín alatt nem képes felül emelkedni az önérdék színvonalán s nem képes megérteni, hogy mit kíván a maga saját városának közérdeke.

A szeredai trunkus polgárság maig is azon színvonalon áll, hogy szidja a „jövevények“-et s távulról sem képes felfogni és megérteni azt a megfizethetetlen közgazdasági jelentőségét a város emelkedésének, mely az abban lakó ősi lakók könnyebb megélhetését elősegíti. Ők állhatatosan hiszik, hogy Szeredában azóta és a miatt nehezebb a megélhetés, mert sok „jövevény“ (értsd az intelligenciát és a nagy hivatalnoki kart) lepte el a várost. Olyan apostol nem született erre a világra, a ki az ezzel ellenkezőt el tudná hitetni. Természetes, hogy erre mi sem vállalkozhatunk, legfennebb regisztráljuk e szimptomát és mély sajnálkozásunkat fejezzük ki felette.

Mikor a megelőző években napi kérdés volt a városnak községgé való devál-

válása, akkor minden képzelhető fogással bele hecczelték a polgárságot ebbe az ellenálló és elégedetlen hangulatba. Közbejött a polgármester választás, mely a gordiusi csomót megoldandó volt, de ez sem tudta már lecsendesíteni az épen talán azon oldalról felhajszolt indulatokat. Most a folytatása következik s talán még nagyobb erővel fog nyilatkozni az ellenállás, mint azelőtt. Ezután már az is bekövetkezik, hogy a városi tanácsot épen az az elem fogja székéből kiszorítani, a mely a mult választás alkalmával abba belesegítette.

Meg is érdemlik emberül; mert magának a tanácsnak némely tagjai azok, kik ezt a minden józanul itélni képes ember előtt kárhoztatott irányzatot, Isten tudja minő egyéni érdekből, szitják — sőt vezérlik.

Sajnos, hogy városunk nagy intelligens közönsége ezen dolgokat csak távulról nézi s annyi érdeklődéssel sem viseltetik ezen nyomorult város közügyei iránt, hogy a választás alkalmával szavazati jogát gyakorolja. Kellemetlen egyénileg igaz, egy ilyen elkeseredett harc közepette szembeszállni egy oktalan áramlattal, de hát hol van a hazafiság s hol van az egyeseknek azon semmi szín alatt el nem hárítható kötelezettsége, melylyel mindenkinek a közügyekért tenni és munkálni kell.

Ezen ügynek jobbrafordulásáért minden intelligens embernek egy akarattal közremunkálni hazafias kötelessége.

Ne csak hibáztassák tehát a korlátolt

A „CSIKI LAPOK“ TÁRCZÁJA.

A világosság.

Meg ne rémülj, nyájas olvasó, koránt sem akarlak e helyen tegedet fizikai tételek bonczolgtatásával untatni, igazán nincs szándékomban sem a Newton kilóvellési elméletét, sem pedig a Huygens rezgési teóriáját fejtegetni; nem azért, mintha talán ezek is nem lennének elég vonzó és érdekesek, hanem csupán azért, mert a mint látni fogod — ha ugyan elég türelmed lesz e sorokat végig olvasni — egészen más céljaim vannak.

Bibliái mondásokkal sem fogok jelenleg előrukkolni, hiszen te amugy is jól tudod, hogy nem jó a világosságot a véka alá rejteni, azt is tudod, hogy jó a mi szemekkel látni a napot.

Arról a világosságról sem beszélek, mely a terített asztalokon álló lámpásokból árad szét és rózsaszínre festi a benne gyönyörködők kedélyét, elüzi a bunak és gondnak homályát.

A nappali világosságról sem szólok, hiszen látod és tapasztalod, hogy a jó öreg nap azt bőséges mértékben árasztja ugy a jókra, mint a gonoszokra.

Hanem szólok az éjjeli világosságról, melynek mostanában teljes hiányával vagyunk. Különösen akkor, midőn földünk hű kísézője, a bájos Luna a nappal együtt írja le égi útját s ennek szelid világát, amanuak tüzes fénye egészen elnyomja.

Én a holdat nagyra becsülöm s bizonyára te is kedves olvasó; szelid fényével hányszor világította meg az én vándor utaimat és hányszor ábrándoztál te is ezüstös sugarai mellett. Épen ezért sohasem tudtam megérteni a néhai kézdivásárhelyi kántort,

ki deris óráiban (a milyen sok volt neki) a hatalmas égi lámpást mindig dehonasztálta, mondván: „Ó te boldogtalan hold, milyen szerenesetlen vagy te; egy egész hónapban csak egyszer tetsz meg, míg én minden este meglelek“.

Bármilyen jóakarója is a hold az embereknek, még is az éjszaka sötétségét nem mind akkor oszlathatja el s ilyenkor aztán mi világít nekünk?

Ez itt a kérdés?

No, ez nem nagy kérdés gondold magadban s rögtön meg is felelsz rá:

— Ha a hold nem világít, hát világítanak lámpák!

Épen az a bökkenő, hogy most nem világítanak a lámpák.

— Már hogy ne világítanak, hiszen lámpánk van elég.

— Ezt én is készséggel elismerem, mert emlékszem rá, hogy a mult évben a város podesztájának kezdeményezésére nagy számú lámpát táncoltunk össze, de azért még sem világítanak.

— Már hogy ne világítanak — mondod — hiszen a város költségvetésében néhány száz forint van felvéve gázra (petroleum) és lámpa béltre.

— Igazad van! ezt én is úgy tudom, de azért még sem világítanak. Nem bizony, mert hogy világítanak, ahhoz nem elég a lámpa, meg a gáz, meg a lámpabél, hanem kell hozzá még egy másik fontos tényező s ez — a lámpa gyújtogató.

Ilyen azonban nincs; ezen fontos állás most roppantul üresedésben van, s ezért aztán a beállott új esztendőben a sok lámpa, a rengeteg sok gáz s a kilométert kitevő lámpabél daczára is az alkony

leszállta után egyiptomi sötétség uralkodik a mi utcáinkon.

Pedig mily kellemes a világosság és mily kellemetlen, alkalmatlan a sötétség.

Épen tea-estélyről jössz, a tea illatos gőze, a ki-tünő lavanna illatu, melyet egész élvezettel változtattál füstté, a szellemes és érdekes csevegés, melynek részese voltál, egészen elzártál a tesznek, egy kedvesen eltöltött estének emlékeivel foglalkozol — és majdnem lakásod előtt lakk topánoddal vagy brünell cipőddel térdig esel a hideg hólével telt kátyuba.

A város atya nagy meglepődéssel ballag haza a disznótorból, csak azt sajnálja, hogy a valódi selmezből felszálló bodor füstöket a nagy sötétség miatt szemével is nem élvezheti s a mint e felett töpreng a mi hápa-lupás gyalog járónk egy kiálló szegletébe megakadva hasmánt vágja magát s testének azon részét, mely a legnagyobb zsaruoknak mondatik, kellemetlen érintkezésbe hozza a zsögödi hegyoldulból kifejtett kövekkel.

Gárzon ember létedre vacsora után még másfél órát a vendéglőben töltesz, végre haza indulsz. Utközben mozgást érzesz magad körül, öröm hangok jutnak a halló érzékedhez és így szólsz:

— Szervusz, kedves barátom, rég nem láttalak, (ugyan most sem láttak), hogy vagy?

S akkor veszed észre, hogy hűsleges vadász kutyád fejezi ki örömét a nem vélt találkozás felett.

Mindezek nem történnének, ha az utcai lámpák világítanak.

Épen azért kiálts te is, velem együtt ekképen: O nemes tanács, o érdemes kommanitás világosságot, azaz hogy egy lámpagyújtogatót minékünk!!

Babilás.

Egy uralkodó herceg városunkban.

(Riporterünk lázas jelentése.)

Szerkeztő ur!

Ha szenzációs tudósításomat elméltóztatik olvasni, bizonytalannal felfogja emelni a havi fizetésemet és ez önvalómára fanyalodik: ejnye, de tehetséges ember ez az én riporterem. Ugyanis elképzelve, hogy milyen színesen tudnám leírni, ha egy kilencztagu család szengőz áldozatává lenne, pozitív unalmanban betekinttettem a csiki száz éves kalendáriumba. Mintha a darázs csipett volna meg. Töröm a zuzáját, hiszen nagy sor van most és magamhoz vettem egy rizsma papírt meg egy tuczat írónt s loholtam a városba.

Az oláhfalvi vonat volt megérkező. Váltottam egy helyi forgalmi zónabiletát Szeredába és ott megérkezvén az udvari vonat, bejelentettem magamat az uralkodó hercegnek. A herceg igazán hűdélis fickó, a ki azonnal brudert akart velem inni és azonnal három csillagos konyakot rendelt nekem. De szerencsétlenségemre Szeredában elfogyott a három csillagos konyak.

— Várnak-e a lányok az önök városában? — a mire én szellemesen így feleltem.

— Ójje! Fűség! Hiszen fűséged a szezon királya!

— Hízelgő! — mondotta az uralkodó herceg. Fog-e sikerülni magoknál uralkodásom? Epednek-e értem a táncz-vágyó hölgyek?

— Hogyne! De fűséged nem riporter, én meg az vagyok, engedje meg, hogy a kérdéseket én tehessem föl.

A herceg elnevette magát.

— Talán csak nem a kormányválságról? E tekintetben nekem speciális elveim vannak. Például én menten Bukoray Abszenciuss urat biznám meg a kabinet alakítással és az összes adóhivatalokat a farsang idejére átalakítanám zálogházakká, a hová mindent, csak frakkot, klakkot, lakkot nem szabad beszapni.

A herceget egy gondolat kapta meg.

— Remélem a takarékpénztárak lesznek annyi loyálitással irántam, hogy a megszorult hárendezőknek és lányos papáknak készséggel le fogják számítani a váltókat? Mit gondol?

— Fűség, én nem vezetem a kögazdasági rovatot. Én erről nem gondoltam. Inkább azt monlja meg fűség, térjhez megy-e sok leány városunkban?

— Ez nagyon kedizsérő kérdés. Egyébiránt felelek, kétségtelenül férjhez megy nagyon sok.

Ez alatt beérkezünk városunkba. A szeredai szálloda vendéglőse már várta, a herceg ezt írta be a vendégkönyvbe: CARNEVAL, HERCEG.

CSARNOK.

A mostoha.

(Rajz.)

— Irta: Rismer-Draudt Tekla. —

A szobában uralkodó, mély csöndet csak az ablakhoz verődő fagyos hópelyhek zizegése s a kandalló tüzének perczegeése szakították félbe. Az asztalnál, melyre — halvány rózsaszín ernyőtől mérsékelt — fényt veté a nagy, bronztalpu lámpa, két nő ült: az egyik fiatal leány; fényes, dus, fekete fűrtökkel fedett fejét tenyerébe támasztva, az előtte fekvő könyv fölé hajlik; keskeny, fehér ujjai a sötét hajzat között eszébe juttatják a nézőnek a fűzfa tövében, sűrű lomb közt pihenő hattynak karcsu nyakát. A másik, mintegy harmincz éves, szőke, átlátszó arczu asszony: egyike ama tündérszerű lényeknek, a kiktől minden perczen félve várjuk, hogy el találjanak repülni tel, a fényes égbe, hová mindenesetre jobban beillenek.

— Mamácska, édes, szépen kérlek: mesélj egy csöppet kicsi Olgának, — szólalt meg a szőke nő ölében ülő gyermek — látod, nem vagyok álmos!...

S ennek bizonyosságául úgy beleszipeszkedett kövér karjaival a szőke asszony nyakába, hogy majdnem lerántotta a pamlagról könnyű, kicsi mamáját.

— Jól van, aranyos bébém! Mesélek!! Volt egyszer egy nagyon szép, karcsu, fekete hajju leány; Leonának hívták!

— Éppen mint az én szép, nagy testvérem! — mondja már félig lehunyt szempillákkal Olga.

A fekete-hajú leány föltekint könyvéről s a mint az elbeszélő asszony felé fordul, arczéle eksztazisba ejtene egy szobrászt.

— Asszonyom!! Rólam akar mesélni leányának?

— Nem, Leona! Nem is akartam egyáltalán mesélni; láttam, hogy az én anygalkám rögtön el fog aludni (itt óvatosan maga mellé helyezi a kis-alvót.) Inkább egy, egész napon át szövdődő vissza emlékezés tört magának utat ajkamig.

— És ki volt ezen emlék Leonája?

— Egy boldogtalan fiatal mostoha!

A barna hölgy ajkai körül a megvető guny mosolya jelent meg.

— Minő kár, hogy a kegyed leánya alszik. Most elmondhatná!

— Épen mint az én szép, kicsi mamám!

Ida — a szőke asszony — haja tövéig elpirul, majd kísérteties halványság borítja finom, szenvedő vonásait! Nehány másodpercig tart, míg szólni bír!

— Én sohasem vallottam magam boldogtalanoknak, mióta Olga megvan; talán azelőtt sem... legalább nem emlékezem!

— Térjünk át a mese Leonájára, ha kérem szabad! Érdekelni kezd sorsa!

— Tíz éve ma éppen, hogy Pozsonyban, Neuilly asszony termeiben, kiválóan sikerült műkedvelői előadást néztem, — jobban mondva — sirtam végig, bár ez utóbbit rendkívül „shoking“nak tartotta kísérőm, a modoros Téryné. A darab czime „A mostoha“; hősnője Leona, egy hamburgi bankár leánya, ki — ugyancsak — hamburgi bankárhoz megy nőül — második feleségnek... A bankár neve Fels; különben, ha jól tudom, Neuillyné, ki maga is hamburgi nő és rendkívül éles emlékező tehetségéről híres volt, szabadon dolgozta át emlékezetből a darabot s lehet, hogy a neveken is változtatott. Leona atyja a tönk szélén állott, agg, beteges ember volt; Fels, a dugsgazdag özvegy bankár, leánya kezének árán menti meg ettől... De Leonának jegyese van... — És hol mulat az — veti közbe keserűen a leány, míg választottja férjhez megy?!

— Fokvárosban van, szerencsét keresni! — dobja vissza szint' oly keserűen Ida.

Tovább, kérem! S Leona újra tenyerébe hajtja fejét.

S az jól van így... Legalább nem látja, mint ül ki a beszélőnek arczára a kínos emlékek raja; s mint liheg meg könnyel a nagy, kék szem — nehéz kölykekkel — miket lopva kap le onnan a fiuom, fehér kéz... — A bánatos, hallgatag asszonynak hamar híret terjesztették, hogy gögös, rideg, szivtelen! Ilyennek hitte őt a háznép, a társaság, ilyennek főképp Károly, Felsnek 22 éves fia.

— Ah!! A régi történet!! Idős apa, szép ifju, boldogtalan mostoha! S egy felnőtt fiu!! Ismerem, utig találkoztam velük a regények lapjain!

— Csalódom, leányom!! Leona számon se veszi a fiut, ki viszont gyűlölte mostoháját, vagy legalább is félt tőle.

De Felsnek volt leánya is!! A tizenhét éves Marit várják az első felvonásban; Károly megy elébe; míg a vonatból beérnek, előkészíti a szertartásos modorra, melylyel a nagyságos mamát üdvözölnie kell s ezzel magára hagyja Leonával... De Leona eléje siet, karjaiba öleli, kéri: legyen hozzá bizalommal; szeresse őt! A leányka szíve megnyílik e szép szavakra, vallani kezdi, hogy szíve már választott; de fél atyjától, ki őt a tönkrement N... bárónak szánta, míg viszont Károlynak, szintén szíve ellenére egy gazdag örökösöt kellene nőül venni.

Oh mama! — zokogja végre — szóljon mellettünk! Ne engedjen mindkettőnk boldogtalanáná tenni... Azt mondják, itt minden a mama szíve szerint megy (Leona busan bólint.) Kérje a papát! Oh szánjon meg!

És arczát Leona ölébe rejt, kinek lábainál ült ezideig! Így kapja őket a belépő Fels, ki leányát most is uti ruhában látva, nagy megbotrányczóással küldi szobájába toálettet váltani. A magukra maradt házassélek között mindjárt szóba jön a két gyermek jövője.

Leona kér, követel, szemrehányásokat tesz... Hasztalan!! Fels hajthatatlan marad.

Epen távozni készül, mikor az inas névjegyét hoz.

— Nem ismerem! — mond, a nevet elolvassa. Fogadja el az idegent, asszonyom, én sietek!

Leona átveszi a névjegyét, rá sem tekint,

hanem elmélázva néz Fels után... Mitévő legyen most már!!

Szeme a névjegyre esik, felsikolt, az ajtó felé rohan... Ott áll vele szemben jegyese: Warnow Oszkár!

(Folytatása következik.)

FELELŐS SZERKESZTŐ:

Dr. BOCSKOR BÉLA.
FŐMUNKATÁRS GYERGYÓBAN
HOCHSCHILD LAJOS.
KIADÓ ÉS LAPTELJEDŐNÖS
GYÖRGYJAKAB MÁRTON.

Meghívó.

A csikszeredai takarékpénztár részvénytársaság XII-ik évi

rendes közgyűlését

Csik-Szeredában, 1895. évi február 2-án délután 2 órakor kezdődőleg az intézet helyiségében fogja megtartani, melyre a t. részv. meghívotnak.

TÁRGYSOROZAT:

1. Igazgatósági jelentés és a zárszámadás betervezése.
2. A felügyelő-bizottság jelentése.
3. A felmentvény megadása iránti határozat.
4. Általános tisztújítás.
5. Igazgatóság indítványa az alaptőke felemelésé iránt.

Az alapszabályok 20-ik §-ának kivonata.

A szavazati jog akár személyesen, akár két tanu által aláírt felhatalmazással ellátott megbízott által — kinek azonban részvényesnek kell lennie — gyakorolható.

Nő részvényesek csak felhatalmazott által, gondnokság vagy gyámság alattiak gondnokuk vagy gyámjuk, illetőleg ezek felhatalmazottjai által és orkölési testületek megbízottjuk által gyakorolhatják szavazati jogukat; ez utóbbi esetben nem kívánatik, hogy a megbízott részvényes legyen.

Azon részvényesek tehát, kik 1895. január 1-ig az intézet részvénykönyve szerint, mint ilyenek igazolva voltak, a fennebbi módon szavazati jogukat — részvénybemutató nélkül — gyakorolhatják.

A csikszeredai takarékpénztár részvénytársaság igazgatósága nevében:

Csik-Szeredában, 1895. január 9-én.

Lázár Domokos, Dr. Fejér Antal,
elnök. titkár.

Pályázat.

A „gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság“nál ujonnan rendszeresített, havi utólagos részletekben 500 frt évi fizetéssel díjazandó s a folyó év február havában tartandó közgyűlés által betöltendő segédkönyvelői állásra pályázat hirdettetik.

Az alapszabályok értelmében az intézet tisztviselői 6 évről 6 évre választatnak. A megválasztandó segédkönyvelő egy évi sikeres szolgálat után fog fentebbi értelemben állandósíttatni.

Pályázók képességüket igazoló okmányokkal felszerelt folyamodványaikat f. évi jan. 31-ig alulírt igazgatósághoz adják be. Gyergyó-Szentmiklós, 1895. január. 2.

Az igazgatóság.

2—1895. jk. szám

MEGHIVÓ.

A „Gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság“

az 1894-iki üzletéről

XV-ik évi rendes közgyűlését

Gyergyó-Szentmiklósan,

1895-ik évi február hó 15-én délután 3 órakor kezdődőleg

a Laurentzi-féle nagyteremben

tartja meg, melyre a részvényesek tisztelettel meghívotnak.

T á r g y s o r o z a t:

1. Elnöki megnyitás.
2. Háromtagu bizottság kinevezése elnök által, a szavazati jogok igazolásának számbavételére.
3. Ezen bizottság jelentése folytán, ha a közgyűlés határozatképes, a jegyzőkönyv hitelesítésére három tagnak megválasztása.
4. Igazgatósági jelentés az 1894-iki üzletéről, zárszámla és a nyeresémfelosztás előterjesztése.
5. A felügyelő-bizottság jelentése.
6. Felmentvények megadása.
7. Egy felügyelő-bizottsági tag megválasztása.
8. Segédkönyvelő választás.

Gyergyó-Szentmiklósan, 1895. január 15-én

A „gyergyói első takarékpénztár részvénytársaság“ igazgatósága:

Görög Joachim s. k.,
titkár.

Csiky Dénes, s. k.,
elnök.

Melléklet a „Csiki Lapok“ január 23. 4-ik számához.

A gyergyói járás főszolgabirójától.

Sz. 303—895.

k. i.

Pályázat.

Gyergyó-Alfalu és Gyergyó-Ösmafalva községekből alakult 5864 lelket számláló körben a körjegyzői állás, melylyel 500 forint évi fizetés és 60 forint lakbérletmény van egybekötve, üresedésbe jövén, annak betöltésére ezennel pályázatot nyitok.

Felhívom mindazokat, kik az 1883-ik évi I. t. cz. 6-ik §-ában előirt képesítéssel bírnak s ezen állást elnyerni óhajtják, hogy oklevéllel, honossági és születési, valamint az eddigi szolgálatot igazoló bizonyítványokkal felszerelt folyamodványaikat hozzám 1895. február 10-ig bezárólag adják be.

Gyergyó-Szentmiklós, 1895. jan. 15-én.

Nagy Tamás

főszolgabíró.

1—3

3%-os

Magyar Jelzalog-sorsjegyeket

Évente 4 huzás

Első huzás f. é. január hó 25-én

Főnyeremény 200.000 korona.

eladunk havi részletfizetésre, és pedig:

1	darabot	27	havi	5	frtos	részletre,
5	„	33	„	20	„	„

Már egy részlet lefizetése után a vevőnek megadjuk a sorozat és számmal ellátott részletet.

Közvetítők jövedelmező foglalkozást találnak.

A magyar ált. Takarékpénztár r.-t.

sorsjegyzosztálya Budapesten.

!! JÓ BORNAK NEM KELL CZÉGÉR !!

Kisküküllőmenti borok.

Van szerencsém a t. közönség tudomására hozni, miszerint az általam személyesen és kiváló gondnal vásárolt kisküküllőmenti borokból saját házamban nagy raktárt tartok, melyeket

50 literen felül 30 és 33 kr-ért,

továbbá:

1	literes üveg,	1890-beli	igen jó	asztali bort	48	kr-ért	üvegestől.
1	„	1892-beli	egész	finom	52	„	„
7/10	„	10 éves	pecsenyebort	„	60	„	„
7/10	„	15	„	„	70	„	„

árusítok.

A literes üvegeket 10 kr-ért, a 7/10 l. üvegeket 7 kr-ért visszaveszem.

Boraim dicséretre nem szorulnak, mert megdicsérik magukat és valódiságukért is szavatosságot vállalok.

2—

Tisztelettel

Hary Géza.

Gróf Esterházy Géza-féle

C o g n a c - g y á r

Budapest.

Dr. Heumann Zsigmond kir. kereskedelmi törvényszéki hites vegyész által hivatalosan megejtett és általunk tudomásul vett vizsgálatok alapján az

ESTERHÁZY-COGNAC-

ot betegeinknél alkalmaztuk és azt sikeresen használva, mint kitűnő minőségűt a francia cognocokkal vetekedőt a legjobban ajánlhatjuk.

Dr. Angyán Béla,
egyetemi tanár,

Dr. Kétly Károly,
egyetemi tanár

Dr. Réczey Imre,
egyetemi tanár.

Dr. Báron Jónás,
egyetemi tanár.

Dr. Póor Imre,
kir. tanácsos, egyetemi tanár.

Dr. Tauffer Vilmos,
egyetemi tanár.

2—3

A hitelintézet részvénytársaság az O. Magyar B. Mellékhelye 10. évi ZÁRSZÁMADÁSA az 1894. évről.

M é r l e g - s z á m l a.

Tartozik.

Követel.

		frt	kr			frt	kr
8	1	Készpénz	maradvány	1894. decz.	31.	11728	13
2	2	Váltókban és id. telepítvényekben				294946	40
2	3	Bankmellékhelyi benyújtásokban				72005	—
3	4	Kötelezvényekben				134099	80
16	5	Értékpapirokban és pedig 10 drb o m.					
		b. részvényben és 35,000 névértékű					
		4% M. kor. járadékban				26528	56
17	6	Bizományi értékpapirban 22,600 névértékű					
*		4% M. kor. járadékban				10000	—
						549307	89
	1	Részvénytőke				60000	—
24	2	Tartalékalap a megelőző évről				2056.90	
		„ kamataira				123.31	
		„ 1894. évi gyarap.				5966.62	
	3	Visszleszámított váltótartozás				8146	83
	4	Bankmellékhelyi benyújtásokért				250770	83
	5	számla áthozatalért				72005	
	6	Tartalékbetétek és tőkés. kamataiért				15000	
	7	Bizományi értékpapirokért				127086	43
	8	Kórházalap és járulékaikért				10000	
	9	„ kamataiért				283	59
	10	II. félév kiadandó osztalékaért				15	21
						6000	—
						549307	89

* Leltár készlet teljesen leírva.

Gyergyó-Szentmiklóson, 1894. december hó 31.

Ezen forgalmi-, nyereség-, veszteség- és vagyonszámlákat a fő- és segédkönyvekkel összehasonlítottuk és mindenben helyesnek találtuk.

Gyergyó-Szentmiklóson, 1895. január hó 6-án.

Szentpéteri János, s. k.
v. igazgató.

Krisztián Antal, s. k.
pénztárnok.

Czifra Mihály, s. k.
ig. tag.

Dr. Szentpéteri Kristóf, s. k.
fb. elnök.

Vákár Lukács, s. k.
ig. tag.

Jakabfy Ignác, s. k.
fb. tag.

Blága Imre, s. k.
igazgató.

Jakabfy B. Miklós, s. k.
ig. tag.

Vákár László, s. k.
fb. tag.

Szám 4627—1894.

tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Népbank gyergyószentmiklósi cég végrehajthatóak ifj. Császár Istvan gyergyóditrói lakos végrehajtást szenvedő elleni 3000 frt tökekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék (a gyergyószentmiklósi kir. járásbiróság) területén lévő, a Gyergyó-Ditró község határán fekvő, a gyergyó-ditrói 3812. sz. tjkvben 1., 2. rendsz. 17119—17120., 17122., 17139—17145., 17155—17159., 17173. hrsz. a. felvett ingatlanra az árverést 2200 frt 3 kiban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1895. évi február hó 4-ik napján délelőtt 9 órakor Gyergyó-Ditró község hivatalos házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog. Árverezni szándékozók tartoznak az ingat-

lanok becsárának 10%-át, vagyis 220 frt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elsmervényt átszolgáltatni.

Kelt Gyergyószentmiklóson, 1894. évi december hó 24. napján.

A gyergyószentmiklósi kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság. **Köllő Ignác,** kir. aljbíró.

Szám 44—1894.

Arverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirre teszi,

hogy a csikszeredai kir. járásbiróság 1894. év 4088. p. számú végzése következtében Hirschmann és Barta cég javára Benedek Ödön ellen 166 frt 93 kr s jár. erejéig fogantatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt s 638 frtra becsült bolti áruk, széna és szekerekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mejy árverésnek a csikszeredai kir. járásbiróság 3811—1894. számú végzése folytán 166 frt 93 kr tökekövetelés, ennek 1894. évi január hó 14. napjától járó 6% kamatai és pedig összesen 49 frtban biróilag már megállapított költségek erejéig Csikmadarason leendő eszközlésére 1895. évi január hó 24-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet igényes becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Csik-Szeredában, 1895. évi december hó 9 ik napján. **Szóllóssy Ferencz,** kir. bírósági végrehajtó.

A „Ditrói Takarékpénztár Részvénytársaság“ IV-ik évi ZÁRSZÁMADÁSA

az 1894. évről.

VAGYON-MÉRLEGSZÁMLA.

TARTOZIK. (Vagyon.)

1894. december hó 31-én.

(Teher.) KÖVETEL.

Főkönyv lapja	Osztr. ért.	forint		kr	Főkönyv lapja	Osztr. ért.	forint		kr
31	Pénztári maradvány	2068	22		1	Részvény alaptőke	30000	—	
27	Leszámitott váltókban	56543	—		21	Tartalékalap kamataira	8327	84	
28	" kötvényekben	99606	—			Takarékbetétek és tőkésített kamatok			
1	Részvényesek tartozása	15000	—		29	108 könyvecskében	80969	79	
					36	Felvett kölcsön tőke	45955	—	
					23	Ez évi forgalom tiszta jövedelme	7964	59	
		173217	22				173217	22	

Gyergyó-Ditró, 1895. december hó 31-én.

Dobribán Gergely s. k.,
pénztáros.

Fülöp József s. k.,
igazgató.

Blága Imre s. k.,
elnök.

Vákár Lukács s. k.,
ig. tag.
Veress Sándor s. k.,
ig. tag.

Jakab Péter s. k.,
ig. tag.

Id. Mőlik István s. k.,
ig. tag.
Cziffra Mihály
ig. tag.

Ezon forgalmi kimutatás, nyereség- és veszteség, valamint vagyon-mérleg számla az üzleti fő- és segédkönyvekkel összehasonlítván, mindenben megegyezőknek találtattak.

Gyergyó-Ditró, 1895, január hó 7-én.

Dr. Szentpétery Kristóf, s. k.,
fb. elnök.

Mőlik Bogdán, s. k.,
fb. tag.

Száva István, s. k.,
fb. tag.

MARSHALL-FÉLE GŐZMOZGÓNY
COMPOUND FÉHŐ GŐZMOZGÓNY
COMPOUND GŐZGÉP
FÉHŐ GŐZGÉP
UTI MOZGÓNY

MARRISON MC GREGOR A GY
ARATÓ ÉS FŰKASZÁLÓ GÉPEL

MARSHALL-FÉLE GŐZCSÉPLŐKÉSZLET

ELLITHATÓ MALOM
Többes malom-borítványok
minden rendszer szerint

GRAEPEL HUGÓ
GÉP-ÉS ROSTALEMEZ-GYÁR. MALOMÉPÍTÉSZET
MARSHALL, SONS & CO Limited
VEZÉRÜGYNŐKE.

BUDAPEST. V., KÜLSŐ VÁCZI-ÚT 46.
Árjegyzékek kívánatra bérmentve.

Kitűnő gépek
Jutányos árak.
Művező feltételek.

Kitűnő gépek
Jutányos árak.
Művező feltételek.